6de JAARGANG. CURACAO DEN 27n APRIL 1889. N° 278

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA;
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

INGEZONDEN.

Ziekte en sterfte uit gebrek?

Geachte Heer Redakteur,

Ik veroorloof mij de vrijheid Uw aandacht te vestigen op het buitengewoon groot getal sterfgevallen, dat de ambtenaren van den burgerlijken stand over de vier eerste maanden van dit jaar in de registers op te teekenen zullen hebben.

Doen zich over geheel Curaçao de droevige gevolgen van het slechte jaar onder de arme bevolking gevoelen, meer dan elders schijnt dit het geval in het 2e. stadsdistrikt, waar bij de armoede, die algemeen wordt geleden, ziekte- en sterfgevallen zich bijna dagelijks voordoen. En dit niet onder de ouderen van dagen alleen, neen, jonge mannen en vrouwen, worden door een slepende ziekte aangetast, die met pijn door geheel het lichaam begint, de ledematen langzaam doet verstijven, zich vooral samentrekt in de beenen, (waarom het volk aan die ziekte den naam van *dolor di pia* geeft) en de lijders binnen vijf, zes weken naar het graf brengt. Men verdiept zich in het opsporen der oorzaken van dit kwaad. De aanhoudende droogte, kwade stoffen in de lucht moeten er volgens sommigen de schuld van dragen. Men verneemt zelfs, dat een onzer dokters bij gelegenheid van een huisbezoek zou bevolen hebben, allen, die aan *dolor di pia* lijden naar het hospitaal over te brengen, daar men niet wist wat het was en het wel eens een besmettelijke ziekte wezen kon. Dit laatste vond te meer ingang, wijl dit euvel zich in de jongste weken, zoozeer heeft uitgebreid.

Ik laat al die meeningen voor wat zij zijn, maar mij dunkt dat de algemeene oorzaak te zoeken is in de armoede, die in de meeste huisgezinnen geleden wordt. Het gebrek aan voldoend voedsel, waarvan de nadeelige gevolgen zich wel niet onmiddelijk doen gevoelen, maar die zich bij een ziektegeval op de treurigste wijze vertoonen, — dit gebrek maakt dat zelfs een jeugdig lichaam tegen geen ziekte meer bestand is. Het is uitgeput voor de slag valt.

Bij deze algemeene oorzaak komt deze zeer bijzondere, nl: totaal gemis aan geneeskundige behandeling. Iemand wordt ziek en kan door tijdig aangebrachte geneeskundige hulp spoedig weer op de been zijn. Maar nu laten de omstandigheden niet toe een dokter te ontbieden. Bij vrienden en geburen wordt om ondersteuning aangeklopt. Men gaat er toe over den dokter te halen. Tien tegen één dat het te laat en de ziekte reeds te ver gevorderd is. Er wordt dan ook heel wat voor vereischt, eer men zoover is een dokter te kunnen betalen. Hoeveel buitenmenschen zijn bij machte zulks te doen. Van de vijftig zieken geen vijf en veertig. Niet dat het in mijn hoofd opkomt de dokters hierover lastig te vallen. Ik weet, dat zij hun eischen niet te hoog stellen en dubbel en dwars verdienen, wat hun voor hun bemoeiingen, wordt vergoed. Daar doen zich zelfs gevallen voor, waarin hun een woord van lof in 't openbaar moet toegekend worden. Dezer dagen nog werd door iemand, die niet zoo arm is als anderen een dokter ontboden naar *Ranchoe.* De dokter kwam en hielp een paar andere arme zieken in de buurt *gratis.* Zulke gevallen kunnen zich wellicht meer voordoen; maar nog ééns, hoeveel kunnen er op eigen kosten den dokter ontbieden. En intusschen vermeerderen de ziektegevallen en bezwijken er velen op wier behoud nog te hopen was geweest, indien zij geneeskundige hulp ontvangen hadden. Een enkel voorbeeld. Van twee arme vrouwen, die in één huis woonden werd de eene ziek; zij leed aan *dolor di pia.* Kort daarop werd ook de andere door dezelfde ziekte aangetast. Beiden moesten verstoken blijven van geneeskundige hulp en verzwakten met den dag. Ter goeder uur herinnerde zich de tweede zieke een goeden, bemiddelden weldoener in de stad, dien zij vroeger gediend had. Zij riep diens hulp in. Deze heer was hare vroegere diensten niet vergeten; hij deed haar naar de stad overvoeren, stelde haar onder geneeskundige behandeling, zorgde voor versterkend voedsel en weldra trok de vrouw gezond en wel weer naar haar huis, waar zij haar lotgenoot nog in denzelfden ellendigen toestand vond.

Zulke voorbeelden, bewijzen helder als de dag, dat de veelvuldige ziekte- en sterfgevallen, meestal aan armoede, gebrek, ellende en vooral aan algeheel gemis aan geneeskundige behandeling te wijten zijn. Zou ons Gouvernement dien nood gedeeltelijk althans niet kunnen lenigen? Zou het niet gelijk bijv. twee jaren geleden den zieken gratis van een dokter en van geneesmiddelen kunnen voorzien? Dat zou reeds veel gewonnen zijn. Dat zou wellicht menig huisvader of moeder van den dood redden en aan een aantal jonge kinderen de zorgen nog doen behouden, die zij niet ontberen kunnen.

Hierop, Geachte Heer Redakteur, wenschte ik uw aandacht te vestigen, met het beleefd verzoek den invloed van uw geacht blad te willen gebruiken ter vervulling van den hierboven uitgedrukten wensch.

Na veel dankbetuigingen blijf ik

Uw trouwe lezer,

N. C.

Gaarne voldoen wij aan het verlangen van onzen geachten inzender en voegen daarom onzen wensch bij den zijnen, dat nl. het Gouvernement, dat steeds bereid is, om den nood der armen te lenigen, ook hier weder een bewijs moge geven van zijn weldadig bestuur.

(RED.)

Een groot Nederlander.

Nederland heeft een zware slag getroffen; het katholieke Nederland vooral een onherstelbaar verlies geleden. Een zijner edelste zijner hoogst begaafde, zijner verdienstelijkste zonen zag het plotseling door den dood weggerukt. Na een kortstondig, doch smartelijk lijden overleed den 17 Maart ll. Prof. Dr. Joseph Albertus Alberdingk Thijm, in den ouderdom van ruim 68 jaren. Dat doodsbericht werd door allen, die hart hebben voor het schoone en goede, voor poëzie en kunst, met diepen weemoed vernomen. Alberdingk Thijm toch mocht op dit veelzijdig gebied zonder twijfel oudste en eerste genoemd worden. In menig opzicht deed hij denken aan "s' Lands oudsten en besten Poëet," vader Vondel, dien hij zoo door en door kende, zoo warm vereerde en aan wien zijn laatste arbeid nog was gewijd. De dood overviel hem terwijl hij bezig was met het nazien der drukproeven voor de nieuwe Vondel-uitgave, welke hij aan Nederland als een laatste geschenk achterliet.

Met Vondel had hij niet alleen de liefde tot de letteren gemeen, maar vooral ook dat edel ridderlijk karakter, dien heiligen ijver voor de zaak van Moederkerk en Vaderland, waarvan hij vooral in zijn krachtigen mannelijken leeftijd zoo schitterend heeft blijk gegeven. Hij was de man, die in een tijd toen de Nederlandsche katholieken nog gebukt gingen onder de herinnering van eeuwenlange vervolging, moedig het hoofd opstak om voor hen het recht te eischen, niet te worden achtergesteld bij hun onkatholieke landgenooten, maar, als hebbende de oudste brieven, te worden erkend als een groote en edele groep van het Nederlandsche volk. Wanneer men nagaat hoe op het oogenblik nog een hoogleeraar de katholieke Nederlanders als „ultramontanen" buiten de natie durft stellen, dan kan men eenigszins begrijpen hoe het vóór veertig, vijftig jaren met het aanzien der katholieken in ons vaderland gesteld was, en welk een moed er toe behoorde, om op te treden als de kampioen dier geminachte Roomschen, welke toch de oudste en oorspronkelijkste bevolking van dezen vaderlandschen bodem uitmaakten.

Alberdingk Thijm was de „ul-

FEUILLETON.

SIN NINGUN JIOE.

UN NOVELA DI RAVO.

Siguimentoe.

Maské nan a hanjá toer e siguranza ají, toch nan a keda dudá i nan a resolvé di buscá di sabi e asuntoe mas aleeuw. E pastoor tabatin na Amsterdam un amigoe pader també, i l'é scirbiéle pidiéle informacion di hortamentoe djé muchá koe, segun e dokter, a socedé algoe mas koe un anja pasá: i como e fiesta (kermis) lo dura ocho dia, asina respondi lo por jegá promé koe e compania bai ají fó. Ma pa fortuna un circumstancia koe nan no por a sperá, a bin descubrí toer cos mas lihé ainda.

Manecé djé dia ají e compania a bolbe doená un funcion. E ultima pieza tabata basta peligrosa: Muschel mester wantá riba su cabez un paloe bon largoe i Toni a subiéle bai para coe un pia riba su punta. Pa desgracia, Muschel su curpa a coeminsá bira; den djesai el a perdé balanza i pober Toni a kitá dja riba aja bin dal abao hustamente riba cabez di Bárabas, koe net a zak pa cohé un cos na suela. Afortunadamente Toni no a haja muchoe golpi, ma Bárabas su cabez a kibrá i el a kedá fó di djé. E pastoor, koe fo di su ventana di cas, a mirá e desgracia, a coeri bini ají unbé: i maské bao di otro circumstancia lo el a pidí pa hibá e homber heridá na su cas, awor coe mas razon el a pará riba, tantoe p'e desgraciado hajá un bon cuidao i també den speranza koe fó di djéle l'é por haja sabi misterio di e muchá coe wowonan blauw. A durá hopi promé Bárabas bini n'é mes. Ora el a habrí su wowo, el a kedá admirá di hajéle riba un cama limpi manera nunca el a droemí ariba. Ma su admiracion a birá mas grandi ora el a ripará un pader sinta un banda di djé. E pastoor koe a comprendé esai, a contéle coe dos palabra, ta kiko a pasá i el a biséle koe awor el ta na pastorie, camina l'é worde muchoe bon tratá.

"Na pastorie", Bárrabas dici poco poco, net manera un hende koe no tabatá comprendé, kiko e palabra ta nificá.

"Sí, na mi cas" e pastoor a respondé.... Ma pará poco; dokter a bisá pa largá é sabi asina koe bo bini bij, i mi ta bai mandá buskéle."

Bárabas a keda ketoe, ma riba su cara bo por a mirá k'é tabata sufrí masjá. Un ratoe despues e pastoor a bolbé cerca djéle i el a kedá para na silencio ta observá e enfermo, koe a cerá su wowonan, maské el no tabata na sonjo.

"Esta muchá ainda," e pastoor dici den djé mes, "ma toch el parcé un hende bjeeuw caba....mirá e plooinan den su cara"....e pastoor a zak un poco cerca djéle...., "verdaderamente su cabeinan a coeminsá bira blangoe caba. Pobercitoe homber, bo també a sintí den bo bida mas disgusto koe alegria"....

Mientras e pader bondadoso a kedá ta contempléle, te koe el a loebidá completamente, koe quizás ta un criminal el tin na su presencia, un mal hechor koe no merecé tantoe compasion, pasobra ni felicidad ni tristeza, ni alegria ni amargura di su próhimo no a importéle nunca nada, Bárabas tabata den su imaginacion cerca su compajeroenan, ma principalmente cerca Toni koe a kedá awor sin ningun proteccion: i den e cordamentoe el a coeminsá jorá.

"Bo ta jorá, mi bon amigoe," e pastoor, koe a ripará esai, dici coe n'éle".... Podiser bo ta cordá riba bo familia, bo esposa o bo jioe?"

Bárabas a sacudí cabez tristemente.

"Of por ta podiser cordamentoe di tempoe pisá, koe ta causa di bo joramentoe?"

Promé koe Bárabas por a respondé, porta a dal habrí i dokter a drenta. El a examiná e enfermo i unbé el a mírá koe quizás no tin scapatorio p'éle. Su calpachi a haja golpi i sigur tá koe vliesje di su sesoenan mester inflamá.

Ora e dokter a salí pa bai, el a drai bisa su amigoe pastoor: "si ta cos bo tin algo di sacá fó di djéle, hací lihé anto: pasobra mi ta keré koe l'é no durá muchoe."

"Dokter ta haja bo bon maloe," e pastoor a bisá e enfermo na momentoe koe el a bolbé cerca djéle; ma el a biséle esai di un modi asina duci i asina poco poco, net manera un hende koe tabata sperá koe djé manera ají e tristoe nobo lo a caí e enfermo menos pisá. Ma el a kedá admirá di

tramontaansche klant, begroet met slijk en steenen," die den strijd aandurfde met de ingeroeste vooroordeelen zijner onkatholieke landgenooten, met hun dweepzucht en minachting. Met zijn zinrijke wapenspreuk *Nil nisi per Christum* bestreed hij den tegenstander op elk gebied, op dat van geschiedenis, letteren en kunst vooral, waar deze zich uitsluitend meester waande. En te gelijk riep hij de al te vreesachtige katholieken wakker om tot het besef te komen van hun kracht. In zijn *Volksalmanak* riep hij voor hun oog de figuren op uit het groote Roomsche verleden, de helden en martelaars ook uit den tijd der verdrukking, opdat zij door die voorbeelden aangemoedigd en tot heiligen ijver ontvlamd, op hun beurt zouden opkomen voor het erfdeel der vaderen. Tot de meer ontwikkelden, de geleerden en letterkundigen richtte hij zich in zijn *Dietsche Warande*, wier vijftien deelen als een schatkamer, een museum zijn, waarin heel het volksleven, al de kunst en poëzie onzer katholieke voorvaderen herleeft. In tal van dichtbundels en prozawerken van allerlei aard ijverde Alberdingk Thijm onvermoeid voor zijn beginsel, voor hetgeen hij het hoogste en schoonste achtte, voor kunst en letteren, doorgloeid van het zuiverst en vurigst catholicisme.

Hij had den strijd begonnen en met hem ook begint de victorie. Zoo er sprake kan zijn van een vrijmaking der katholieken in de laatste halve eeuw, dan is hij daarvan de banierdrager en wegbereider geweest.

Was de strijdlust, waarvan hij op mannelijken leeftijd blaakte, door den ouderdom allengs wat gedoofd, de werklust bleef hem tot het laatste oogenblik bij en zelfs het dichtvuur uit jeugdiger jaren schoot nog nu en dan flikkerende sprankels. Slechts weinige weken geleden bevatte de *Katholieke Illustratie* van des grijzen meesters hand nog een historisch verhaal met afbeeldingen, waartoe hij zelf de schetsen had geleverd. De oude, levendige gloed, de dichterlijke fantasie, die wij in zijn vroegere verhalen bewonderden, ontbrak hier; maar de bewonderenswaardige kennis van personen en toestanden, waardoor zij zich altijd onderscheidden, was hier nog in hooge mate aanwezig en nu en dan tintelde in den loop der vertelling een vonk van het speelsch vernuft uit weelderiger dagen. Treffend is het dat hij dezen laatsten arbeid aan de Moedermaagd gewijd als een exvoto aan haar voeten nederlegde vóór hij tot haar ging.

Thans is die werkzame hand, welke zooveel schoons en goeds geschreven heeft, verstijfd. Thans is de meester weggenomen, die voor Neerlands poëzie en kunst een halve eeuw lang overdroten streed; die door Nederland werd miskend tijdens zijn leven en aan wien nu bij zijn dood, al wat in Nederland de kunst bemint, hulde brengt. De onvermoeide arbeider is de eeuwige rust ingegaan, waar hij, naar wij hopen, reeds de zon der heilige waarheid en schoonheid zal aanschouwen, wier zwakke doch heldere weerglans hier op aarde hem in alles voor oogen speelde. Zijn verscheiden is de waardige bekroning geweest van een leven, aan christendeugd en edele, ernstige studie gewijd. Aan de *Tijd* ontleenen wij de volgende treffende bijzonderheden van zijn dood:

„Zijn laatste oogenblikken waren zeer pijnlijk; hij werd gesteund door zijn zoon, den priester, die hem woorden van geloof, troost en moed toesprak; ook zijn echtgenoote en zijn andere drie kinderen stonden bij het sterfbed en hielden den geliefde vast. — De gewijde kaarsen waren aangestoken; met het gelaat naar 't Oosten gekeerd, terwijl juist door het venster een blanke lentezon scheen, met een droeven en toch zaligen glimlach om de lippen, gaf hij den geest, terwijl twee tranen langzaam van zijn kaken vielen. Ofschoon schijnbaar in de laatste dagen het bewustzijn aan de materieele werkelijkheid hem verlaten had, hield hij niet op den God, dien hij zoozeer had liefgehad, voortdurend aan te roepen, en onophoudelijk klonken tusschen de smartelijke zuchten, door het lijden veroorzaakt, de woorden: „O God! o lieve Heer, o Jezus!" Hij stierf zooals hij geleefd had: geheel vereenigd met zijn Schepper."

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

— De Schoolcommissie te Curaçao brengt ter algemeene kennis dat, gedurende het verlof van den Heer *H. F. Hamelberg*, als Administrateur zal fungeeren de Heer *G. W. F. Hellmund*, tijdelijk Lid der Commissie.

— Belanghebbenden kunnen zich van af *primo Mei e. k.* ten *parkette van den Procureur-generaal* vervoegen tot het doen slaan in metalen halsbanden voor honden van de merkletter, bedoeld bij de keur van 25 Maart 1889 (P. B. No. 4).

NEDERLAND.

In de zitting der Tweede Kamer van 26 Maart werd door den heer *Mackay*, minister van binnenlandsche zaken, namens de regeering de volgende mededeeling gedaan:

„Mijnheer de Voorzitter, het is u bekend, dat Z. M. onze geëerbiedigde Koning reeds geruimen tijd ongesteld is.

„Reeds in de laatste maanden des vorigen jaars werd Z. M. door die ziekte onderscheidene malen verhinderd, doch gelukkig slechts voor korten tijd, met de behandeling der Staatsaangelegenheden zich bezig te houden.

„Op den 17 Febr. jl. was een hernieuwde hevige aanval der kwaal, waaraan Z. M. lijdende is, oorzaak dat hij geruimen tijd verhinderd was, zijne gewone werkzaamheden te verrichten.

„Aanvankelijk mocht verwacht worden, dat ook ditmaal, even als vroeger, een gunstige keer zou plaats hebben; doch helaas, de eerste week, de tweede week gingen voorbij, zonder dat die gunstige wending zich openbaarde.

„Dit gaf aanleiding, dat de ministerraad in de derde week te overwegen had, in hoever het noodig moest worden geacht, te voorzien in de behandeling van 's lands zaken.

„Toen aan het einde van die week, den 9n Maart, bericht werd ontvangen, dat Z. M. zich weer in staat gevoeld had, eenige besluiten te teekenen, verlevendigde de hoop weder op een gunstigen keer, doch in plaats daarvan werd eenige dagen daarna bericht ontvangen, dat integendeel weder minder gunstige verschijnselen zich hadden voorgedaan.

„Toen meende de Regeering, dat het oogenblik gekomen was, om een officieel rapport in te winnen van de consulteerende geneesheeren en den geraadpleegden hoogleeraar, om haar in te lichten over den toestand van Z. M. Hiertoe werd den 5n Maart overgegaan, en den 20n Maart ontving de ministerraad het rapport der geneesheeren.

„Daarop besloot de ministerraad, dat de ministers van binnenl. zaken, buitenl. zaken en van justitie zich naar Het Loo zouden begeven om zich persoonlijk rekenschap te geven van den toestand.

„Van die droevige taak hebben zij zich Zaterdag jl. gekweten en naar aanleiding en tengevolge van een en ander heeft gisteren de ministerraad in een vergadering moeten verklaren eenparig van oordeel te zijn, dat de Koning op dit oogenblik niet in staat is de regeering waar te nemen.

„Dientengevolge is, overeenkomstig art. 29 der Grondwet van dat besluit kennis gegeven aan den Raad van State, met verzoek dienaangaande advies te willen uitbrengen, welk advies binnenkort bij de regeering zal inkomen.

„Ik behoef wel niet te zeggen, mijnheer de Voorzitter, hoe pijnlijk het mij valt, namens de regeering deze mededeeling te moeten doen, waar het geldt een Vorst, die gedurende 40 jaren met de meeste nauwgezetheid steeds zijn taak als constitutioneel Koning heeft waargenomen, en die te midden van smart en leed, steeds, wanneer de omstandigheden het toelieten, als zijn eerste wensch maakte, dat hem de Staatsstukken zouden worden voorgelegd, om ze te behandelen.

„Ik vertrouw, dat iedereen zal billijken, dat de regeering niet eer is overgegaan tot dezen gewichtigen stap, dan nadat zij de overtuiging had verkregen, dat Z. M. in de eerste tijden zich niet bezig zal kunnen houden met 's lands aangelegenheden.

„Zij grondt dit vertrouwen op de uiterst bescheiden wijze, waarop het Ned. volk en de Ned. dagbladpers besproken hebben de maatregelen, die tengevolge van de droevige omstandigheden door de onvermijdelijke staking van 't bestuur des lands geboden werden en waarvan ik hier met dankbare waardeering meen te moeten melding maken."

De *Voorzitter* verklaart hierop, dat de gedane mededeeling de Kamer des te smartelijker heeft getroffen, naarmate zij te inniger overtuigd is, dat de aangekondigde maatregel door de uiterste noodzakelijkheid wordt geboden.

— Sinds heeft 's Konings toestand een gunstige wending genomen. Naar luid der jongste telegrammen zou er zelfs hoop bestaan dat de Koning de teugels van 't bewind weer in handen name. Dat geve God!

BUITENLAND.

Italie. — De kardinaal-staatssecretaris van den H. Vader zal aftreden, meldde de *Frankf. Ztg.*, doch hier was, zooals de Duitscher zeggen, de wensch de vader der gedachte. Kardinaal Rampolla zal volstrekt niet aftreden; het bericht was een proefballetje, omdat zekere diplomaten zich niet tegen den scherpzinnigen raadgever des Pausen voelen opgewassen.

Duitschland. — De bladen schrijven en wrijven nog steeds over de quaestie van het invoeren van Chineesche koelies ter vervanging der verdreven arbeidskrachten in de oostelijke provinciën. Niemand wil nu het eerst over de zaak gesproken hebben. De vrijzinnigen vielen de regeering over haar denkbeeld aan, en de officieuse bladen zeggen, dat de regeering slechts het denkbeeld van een vrijzinnig spreker, die het in November jl. in een in Sleeswijk-Holstein gehouden rede opwierp, heeft aangevat. Het is een heuglijk verschijnsel, dat eenieder de prioriteit van zich afwerpt, omdat men thans met recht blijk geeft.... zich te schamen.

— Het voorstel van Pruisen om de wet op de drukpers en de strafwet te verscherpen, vindt den grootsten tegenstand bij de vrijzinnige bladen, op wie de wijziging is gemunt, en ook bij de nationaal-liberale, zelfs officieuze bladen, zooals de *Kölnische*. Het ontwerp bepaalt tegen de aanvallen op staat, monarchie, kerk en eigendom straffen als tijdelijke of algeheele opheffing der veroordeelde bladen, verbanning voor zekeren tijd van de schrijvers enz. Ook de *Germania*, die veel dichter bij de democraten dan bij de zgn. jonkerpartij staat, keurt zulk een dwangmaatregel af, terwijl het orgaan van laatstgenoemde partij, de *Kreuzzeitung*, er nog bedreiging van straf aan toegevoegd wil zien tegen aanvallen op den adel en de groote grondeigenaren. — Dit laatste zou een met den tegenwoordigen rechtstoestand onbestaanbaar prerogatief zijn.

— Het Duitsche oefeningseskader, dat zich naar Samoa begaf ter ver-

---

mirá koe e enferma a keda hinteramente onverschillig.

"Casi tin peligro," e pastoor a sigui, "koe lo bo no bibá muchoe largoe....koe lo bo moerí....mi bon amigo, mi no sabi ki religion bo tin, ma na toer casoe lo bo hací bon di prepará bo pa bo presentá delanti di El, koe ta Dios di nos toer i nos toer su Tata misericordioso."

Coe grandi interes Bárabas a scuchá e palabranan ají i el a halá un rosea grandi.

"E suspiro ají ta bisa mi koe bo no ta satisfecho di bo bida....ta sina of no ta sina?"

"Si i nó," Bárabas a respondé langsaam net manera un hende koe tabata meditá; "Solamente un bé den mi bida mi a cometé un mal accion, koe a arrepentí mi semper i koe a remordé mi sin stop."

E pastoor no kier a penetrá mas aleeuw den conciencia djé enfermo, pa motiboe koe el no tabata sabi ki religion el tabata profesá.

"Asina tá," el a respondé pa animá e enfermo un poco, "kende na mundoe no a cometé den su bida un cacion koe no a sintiéle despues.... hende di mas bon mes....ma tende un cos, bo ta católica?"

E enfermo a sacudí cabez bisá nó.

"Bo ta protestant anto?"

"Tampoco.... Como mi a criá den hendenan koe nunca tabatin ningun religion, mi també nunca mi a ocupa mi djesai.... Kiko mi por tabata tem mi tabata chiquitoe, esai mi no sabi; ma asina leeuw koe mi por cordá, ta cerca djé hendenan ají mi a biba semper."

"Di modi anto bo no ta recordá ni bo tata ni bo mama?"

"No: unicoe cos koe mi a haja sabi tá, koe un baliadó riba cuerda a bendé mi ora mi tabatin cinco anja na un compania di hacidó di kunstje ....si e baliadó riba cuerda ají tabata mi tata.... — awor Bárabas su cara a bira bleek manera morto — esai a keda un secretoe pa mi: ma esai mi no por keré nunca"...el a cerá sa wowonan i el a coeminsá ta kehá. Asina el a keda droemi un ratoe manera fó di djé. Ora el a bolbé un poco, n'é mes, e pastoor a sigui bisèle coe muchoe dulzura:

"Ma pasobra bo no tin ningun religion, p'esai bo no mester drenta eternidad, bo no mester presentá delanti di Dios sin religion. Mi bon amigoe, berdaderamente bo bida mester tabata doblemente miserabel, pasobra ni e consuelo di mas duci, di mas saludable bo no a conocé nunca."

"Sí, doblemente miserable mi bida tabata", Bárabás a respondé i el a bolbé coeminsá jorá.

"Animo, mi jioe, si ta bo voluntad. si bo kier, anto nos Santa Madre Iglesia lo tin un jioe mas, si no ta n'e mundoe akí, lo ta den cieloe anto."

"Cieloe.... Ta kiko ta cieloe?.... Ajá no tin sufrimentoe, no tin dolor, no tin remordimientoe mas? Bárabas a puntréle na duda.

"Nó, mi jioe, aja toer bataja, toer dolor toer a cabá, i bo no ta gozá sino di un fortuna eterna, di un bienaventuranza sin fin."

Ora Bárabas a tendé esai su wowonan a brilljá di contentoe i su cara a jená di álegria..... "Esai ta boenita, ó sí, esai mester ta boenita" el dici poco poco, "e cielo ají.... i toer hende por bai n'e cieloe?"

"Nó, solamente e hendenan koe a biba bon i virtuoso, of koe a sintí un contricion sincera riba nan picarnan."

"Picarnan....ta kiko ta picarnan?"

Awor e pastoor tabata completamente convencí koe e desgraciado Bárabas tabata un paganoe, ma un paganoe coe un corazon jeen di disposicion pa recibí semija di verdadnan eterna. koe lo crecé lo florá lihé i lo doená masjá hopi fruta. Jen di confianza anto el a coeminsá sinjéle e doctrinanan di mas principál di nos santa religion. E verdadnan divina a penetrá profundamente den corazon di Bárabas, manera un tera, despues di un gran secura, ta bebé e prome awaseroe saludabel koe Dios a mandéle, i e santa verdadnan a haja maské ta na ultima ora, un fé asina biboe, k'e pastoor a kedá masjá masjá conmové. Mirando koe ora djé enfermo ta bai jegandoe poco poco, e pastoor a resolvé di batizéle e mes anochi ajì, bao di condicion. Bárabas a jorá di satisfaccion i di fortuna, ora e awa santa di bautismo koe a baciá riba se cabez, a reconciliéle coe Su Criador, i el a deseá di moerí n'e mes instante ajì. Un ratoe despues el a bolbé bai fó di dje, ma e biaha akí, el a keda maš largoe na flauw, pasobra ta te banda di mainta, k'el a bini n'é mes. E ora ajì e pastoor kier a probechá pa prepará e enfermo p'é hacì su confesion i p'é doenéle

sterking der strijdkrachten aldaar, heeft te Port-Said bevel ontvangen, om terug te keeren. Zou dit een gevolg zijn van graaf Herbert Von Bismark's reis naar Engeland?

Frankrijk.—Aan generaal Boulanger zijn reeds een ontzaglijk aantal candidaturen voor de aanstaande verkiezingen aangeboden, volgens de *XIXième Siècle* niet minder dan 150. Het zou echter een hinderpaal zijn, als de Kamer het regeeringsvoorstel aannam, dat een candidaat zich slechts in vier districten mocht stellen; gebeurt dit, dan zal de generaal allereerst zijne candidatuur stellen in een der Parijsche districten tegenover die van den heer Floquet; vervolgens in het dép. du Nord. Het Boulangistische comité meldt, dat het de afgevaardigden, die tegen de wederinvoering von den scrutin d'arrondissement hebben gestemd, niet zal bestrijden.

De nieuwe kunstgreep tegen het Boulangisme zal de regeering waarschijnlijk evenmin baten als de verandering van kiesstelsel. Zij wil de Boulangisten met hetzelfde middel bestrijden, als dezen gebruiken: een populair man, die de volksgunst steeds meer en meer weet te winnen. En die populaire man der republikeinen is de heer Antoine, die door de regeering uit Luxemburg is opgeroepen, waar hij sedert zijne verbanning uit Duitschland woonde. Hij heeft het lidmaatschap van den Duitschen Rijksdag, dat hij toch niet meer kon waarnemen, neergelegd, omdat hem een veel grootere politieke rol in Frankrijk werd voorgespiegeld. Als een der leiders van de Elzassers, die bij alle Franschen, van welke politieke kleur ook, de warmste sympathie genieten, daarenboven met de gefingeerde glorie van het politieke martelaarschap omgeven, moest hij grooten aanhang winnen, meende de regeering. En dat is ook de eerst niet begrijpelijke reden, waarom de redevoering van den heer Antoine, waarin hij zoo krachtig het oude thema: republikeinsche concentratie, maar thans met een nieuwen variant: ter wille van Elzas-Lotharingen, herhaalde, de eer genoot van een zoo uitvoerig telegrafisch verslag door Havas-Reuter. De heer Antoine is voorzichtig en geeft voorloopig slechts in bedekte termen zijne afkeuring van het Boulangisme te kennen. Maar al de voorzichtigheid aan den Elzasser en al de steun, dien de regeering hem schenkt, baten hem weinig: het terrein is reeds afgemaaid, en er valt weinig meer te garen. De warmste vrienden van den Elzas waren de leden der *Ligue des Patriotes*, die bijna allen Boulangisten waren en zijn; de Elzasser vereenigingen zijn den heer Antoine, in zooverre zijne politieke agitatie aangaat, ook niet gunstig gezind. Met eene meerderheid, dubbel zoo sterk als de minderheid, hebben de te Parijs gevestigde Elzassers besloten, hun landgenoot geen feestmaal aan te bieden, omdat zij hem niet als werktuig tegen Boulanger willen gebruikt zien. Het is te voorzien, dat het gansche plan der regeering in het water zal vallen.

Hongarije.—Hier is de voorziene ministerieële verandering een feit geworden. De heer Tisza heeft een zijner portefeuilles neergelegd; opmerkelijk is het, dat hij zich het bestuur van het departement van binnenlandsche zaken van den hals heeft geschoven en de portefeuille van financiën heeft behouden. Ook de minister van justitie zal het veld voor een ander moeten ruimen; het Hongaarsche regeeringsblad maakt bekend, dat de koning diens eervol ontslag, op zijn daartoe gedaan verzoek, wegens zwakke gezondheid heeft verleend, doch dat hem opgedragen is, voorloopig de leiding van het departement van justitie te blijven behouden. Wellicht zullen nog andere ministers, die den sterksten tegenstand van de oppositie ondervinden, worden opgeruimd; men vermoedt, dat het den heer Tisza te doen is, om langzamerhand zijn geheele ministerie om te zetten. Dat dit middel hem zal helpen, is niet aan te nemen: de oppositie is voornamelijk tegen hem en zijne politiek gekant, en alleen zijn aftreden zou het beoogde doel der bevrediging bereiken. Maar de minister-president heeft nog onlangs verklaard, dat hij nooit de meerderheid door de minderheid zal laten dwingen. Daarin zou hij gelijk hebben, indien het niet al te duidelijk ware, dat de volksvertegenwoordiging volstrekt niet in verhouding met de groepeering van het volk zelf is. De dagelijksche straattooneelen leveren daarvan het bewijs. Onlangs weer heeft eene protestmeeting tegen de militaire wet te Pesth plaats gehad en daarna eene groote manifestatie, die door voetvolk en bereden politie uiteen werd gedreven en vele arrestatiën tengevolge had. Nu kan beweerd worden, dat van dien tegenzin des volks in de liberale politiek alleen in de hoofdstad is blijk gegeven, maar men kan er zeker van zijn, dat, indien Tisza overtuigd ware, dat de stilzwijgende en passieve houding in het overige gedeelte des lands werkelijk instemming met zijne politiek beteekende, hij reeds lang tot ontbinding der Kamers zou zijn overgegaan. Daarvoor wacht hij zich wel. Eenmaal breken echter de algemeene verkiezingen aan, zoodat hier slechts uitstel van executie is.

Spanje.—Voor het oogenblik is de positie van het kabinet weer bevestigd. De minister van financiën is door toegeven aan zijn verlangen naar bezuinigingen er toe gebracht, geene partieële crisis te verwekken: de uitgaven zijn met twintig millioen verminderd. Doch wat het voorloopige van het bewind betreft, verkeert het in denzelfden toestand als in Oostenrijk: zoodra de Cortes over het wetsontwerp tot invoering van het algemeen stemrecht hebben gestemd, worden zij ontbonden, hetgeen waarschijnlijk over een jaar zal plaats vinden. Wat zal dan de uitslag der verkiezingen zijn? Niemand, die hiervan iets kan zeggen; de Kamers worden dan door een geheel nieuw kiezerskorps gevormd. Te vermoeden is het, dat, wat de linkerzijde aangaat, de democratische ten koste der dynastieke zal winnen.

Rusland.—De minister van oorlog heeft een maatregel genomen, die het Russische Rijk de sterkste cavalerie ter wereld zal geven.

De Aziatische steppenvolken, die hun leven grootendeels te paard doorbrengen, zullen ieder jaar een lichting aan het geregelde leger moeten leveren. Bij ieder regiment cavalerie of Kozakken in westelijk Rusland zal eene sotnia (100 man) Kirgiezen enz. worden ingedeeld en na oefening van een jaar door eene nieuw gerecruteerde sotnia worden vervangen, zoodat na verloop van tijd uit de Siberische horden Europeesch geoefende regimenten ruiterij zullen gevormd kunnen worden. De officieren der Russische cavalerie zien echter met ontevredenheid en bezorgdheid dien maatregel tegemoet, omdat zij vreezen, dat de tuchteloosheid der Tartaren een zeer schadelijken invloed op de discipline zal uitoefenen.

Engeland.—De uitwerkselen van het gebeurde met de Parnell zaak doet zich in Engeland nog steeds gevoelen. Zoo sterk is zelfs de reactie tegen de onderdrukking van Ierland, dat de zoo onhandelbare regeering besloten heeft, den voorstanders der bevrijding eenigermate tegemoet te komen. Minister Chamberlain moet aan eenige vrienden te Birmingham verzekerd hebben, dat de regeering besloten is, een einde te maken aan de agrarische quaestie. Er wordt een wetsontwerp in de departementen bewerkt ter hervorming der plaatselijke besturen. Dit ontwerp zal in den loop van het volgende zittingsjaar bij de Kamers worden ingediend. De voornaamste bepaling hierin is, dat de eigendommen der groote grondeigenaren in kleine stukken gesplitst en verkocht moeten worden, teneinde aan den dwang en overwegenden invloed der Engelsche lords een einde te maken en een zoo dringend noodigen kleinen landbouwersstand in het leven te roepen. Waar een ultra-conservatief kabinet zich tot zulk een maatregel genoopt ziet, daar is voorzeker de drang der tijdsomstandigheden sterk.

Het optreden van den beruchten Pigott ten gunste der Engelsche regeering, hoe kort het ook geweest zij, heeft deze meer schade gedaan dan een jarenlange strijd der oppositie. De verkiezingen getuigen, welk een ommekeer er sedert dien in de openbare meening heeft plaats gehad.

België.—Het groote Belgische Katholiekencongres schijnt nu eindelijk toch tot stand te zullen komen. Reeds dadelijk na den Freyburgschen Katholiekendag was het denkbeeld, om ook in België zulk eene vergadering te houden, door hooggeplaatste personen opgevat en daartoe eene beweging op touw gezet. Deze vond echter den hevigsten tegenstand van liberale zijde, die deze beweging rechtstreeks uit Rome opgestookt heette, en ... de Belgische regeering was bang, in onmin met Italië te zullen komen; dat bleek maar al te duidelijk uit de flauwe en weifelende houding van het *Journal de Bruxelles*. Sedert heeft de regeering echter gezien, dat geen enkel land, waar algemeene Katholiekendagen zijn gehouden, door het Italiaansche gouvernement is lastig gevallen; en van hare zijde wordt het houden der door de Katholieken zoozeer gewenschte vergadering thans niet meer tegengewerkt. Den 24sten en 26sten April zal dit congres thans plaats hebben te Mechelen, onder voorzitterschap van den aartsbisschop Mgr. Goossens, en in die vergadering zal aan de bespreking der Romeinsche quaestie een ruime plaats worden opengesteld. Het congres in België zal dan spoedig door een in Oostenrijk gevolgd worden, waar de Katholieken in dezelfde positie verkeerden en verkeeren als in eerstgenoemd land, d. w. z. in eene, onder sommige opzichten, wegens de vreesachtigheid der regeering zeer ongunstige.

NOTICIANAN DI CABEL.

—o—

Paris. Abril 19—Gobierno a mandá orden pa prefectonan (gobernadornan di departamentonan na Francia) pa nan animá fiestanan di muchanan di school i e fiestanan també koe lo ta doená na Versailles pa celebración di cien anja koe Estadonan General a reuní.

Procurador General a ricibi orden p'é persigui Director i President di Conseho di Administración di Compania di metalnan.

Husticia a largá registrá cas di Boulanger, di Conde Dillon i di Rochefort: polisnan a cohé toer nan papel.

Londen.—Té ainda no tin ningun nobo djé vapor.

Dinamarca.—Nan ta keré koe algun barcoe lo a salbá e passagiernan.—Parnell tin idea di dagvaar courant *Times* p'é paguéle cien mil pond sterling pa danjo i perhuicio.

Paris. Abril 20—Partidarionan di Boulanger ta na cabez di consehonan general, i k'esai nan ta demoestrá energia di gefenan di nan partida.

Tin orden afó pa arrestá sesenta djé principal partidarionan di Boulanger.—Courant di Comercio ta bisá koe ta scarsidad di sucoe a hací su prijs subi, i koe podiser també pasobra nan a kitá e premionan,

---

despues Santa Comunion i Sant' Olie; pasobra segun dokter koe a bin mirá Bárabas mainta tempran, a bisa, ja morto a coeminsá drentéle i koe l'é no durá te atardi.

"I awor, mi bon jioe," e bon pastoor, e digno sacerdote koe jen di zelo pa gana un alma pa cielo no a kitá un momentoe fó di cama dje enfermo, dici coe n'éle:—"bo por tin quizás ainda algun secretoe, koe no ta tocá na confesión i koe bo ta deseá di bisa mi, algo koe podiser por ta drechá........"

"Si" Bárabas a respondéle, "ó sí, den mi grandi alegria, den mi major fortuna mi a loebida Toni chiquitoe."

"El ta bo jioe?"

"Nó."

"Djé otro homber anto?"

"Tampoco."

"Ma com biniéle cerca boso anto? A lo menos lo no ta hortá el tá?"

Bárabas a sacudi cabez bisa sí, i di berguenza el a bahá su bista, pasobra el a reconocé e mes també algo culpabel, maské tabata fó di su culpa.

"Alabá i bendicioná sea bon Dios," e pastoor a gritá di alegria: "koe kier a doená bo na cama di morto ainda e gracia di haci un bon accion koe e declaración aji, of á lo menos di drechá un maloe........"

Den di papiamentoe e Sarcedote a ripará koe Bárabas tabata acabando: su rosea a subi p'ariba: transito di morto a drentéle i e sodor frio tabatá bacia fó di su frenta.....e pader mester a haci lihé, si acaso el kier a sabi algo mas di hortamentoe di Toni.

"I bo sabi també ta na oenda e muchá ta hortá?" el a puntréle coe un stem mas duroe di lo ke nunca el a papia coe n'éle Bárabas a habri su wowonan atrobé, i bo por a mirá cuantoe pena el tabatin p'é respondé, ma toer por nada....... Por fin el a haci un forza sobrenatural i el disi, "Amster.... dam," despues el a zak su cabez koe el a hizá un poco, atrobé riba koesintji i solamente un trekmentoe chiquitoe por a haci e pader mira, koe el no á moeri ainda.

Despues koe e enfermo a keda den e estado mas di un cuartoe di ora largoe, di golpi el a habri su wowonan ja kibrá, el a kedá mira e pastoor i coe un movimientoe lihé di cabez, el a doenéle, di conocé koe ainda el tin algoe di papia. E pader a zak cerca djéle, te koe su órea a toca coe su boca, i coe un lenga pisá el a tendé é puntréle si e muhé no a bin enformá p'éle. E sarcedote a respondé nó, i ora el a puntréle si el ta deseá di miréle, wowonan djé moribundo a jena coe lagrima pa de laatste bé di su bida, el a suspirá i el dici: "Bisé.... le.... pordoná." Un suspiro mas, ainda un ai Dios, i e alma reconciliá coe su Salvador divino a bandoná e tristoe mundoe, bao djé palabranan duci djé pastoor, "*Sali, alma cristian, sali i subi cerca bo Criador, bo Tata koe a criá bo segun su santoe imagen.*"

Ora e pastoor a convecé é mes, koe verdaderamente el a moeri, el a zak p'é cerá wowonan djé difuntoe, ma net n'e momentoe e dokter a jegá p'é bin mirá com tá. El no tabatin nodi di sperá respondidi, pasobra el mes a mirá unbé. "I ké tal," e dokter a puntrá jen di interes, ora el a hiza laken djé morto, p'é mirá si el a moeri sigur.... "Ké tal?"

"No por ta mihó" é pastoor a respondéle. "No solamente koe e pober homber, koe apenas tabata sabi koe tin un Dios, a birá un cristian jen di fervor pa un straal di gracia celestial koe a iluminéle i koe el a moeri koe sintimentoenan di mas biboe di arrepentimientoe i di piedad; ma també a resultá berdad, lo ke nos a sospeché, i esai nos mester gradici na disposición adorabel di Senjor, koe den su misericordia infinita kier a trecé e homber p'e bin moeri aki."

"Di modi e muchá ta hortá anto?"

"Si.... un momentoe mi a dudá koe l'el a moeri sin mi haja nada sabi; e ora aji mi a cai na rodia i mi a pidi bon Dios conservá su vida á lo menos algun seconde mas.... Senjor a scuchá mi humilde oración.... Ma dokter, larga nos prosterná nos pa nos gradici el Senjor i pa nos ofrecé un "*Padre nuestro*" pa descanso di alma di nos roeman nobo, koe mi a stima duranti e poco oranan koe mi a waak na su cabez: sí, largá nos pidi p'éle koe a boelá bai, largandoe den mi pechoe un dolor profundoe, manera nunca mi a sinti den mi bida, solamente den presencia di cadavernan di mi tata i di mi mama: pasobra el tabata posedé un corazon di diamanta, un alma noble koe tabata sperá unicamente un manoe, pa sakéle fó djé abismo di oscuridad den cual el a cai asina dipi."

E ta sigui.

koe tabata la causa di monopolionan.

Courant *La Nouvelle Revue* ta sigurá den un articulo koe el publicá, koe ora Regenta di Spanja a bai bisjitá la Reina Victoria na San Sebastian, el a papiá pa Inglaterra entrega Gibraltar na Spanja atrobé, i koe pa recompensa djésai Spanja lo abanná Ceuta.

Madrid.—Tin masja hopi diferente opinion riba e articulo di *La Nouvelle Revue*.

New-York.—Courantnan ta bisá koe no tin riba 42.675 ton di sucoe riba plaza di New-Jork, Boston i Philadelphia. Anja pasá, n'é mes tempoe akí, tabatin 100.000 ton.

Paris.—Ja tin cientoe i setente cincoe milion di franc firmá pa loteria di Exposición. Conseho municipal lo doená un comementoe dia 11 di Mei na honor di habrimentoe di Exposición.

Londen.—E pleitoe di Parnell contra Times lo coeminsá banda di fin djé anja akí: Parnell a cohé Charles Russell pa su abogado.—Marquez Hartington a declará koe lo no por doená Irlanda e libertad, koe tin na Inglaterra i na Escocia, sino te ora koe jioenan di Irlanda bolbé haja e mes derechoenan político manera Inglesnan ó Escocesnan.

Paris. Abril 22—Pleitoe di Boulanger ta sigui: dos redactor di courant mes a parcé dilante di Hustici, pasobra nan ta acusá koe nan a introducí Boulanger cerca capitalistanan ingles.

Senado ta examina awor e relacionnan koe Cambon, Embajador francés na Madrid, tabatin coe Boulanger durante koe Boulanger tabata na Times.

Accionista di Comtoir d' Escompte lo tin un reunion den luna di Abril.

San Petersburgo.—Admiral Toikschfell ta purá Czar pa trahá algun barcoe blindá masjá camnadó, ma sin koe nan ta destiná pa aumenta vloot di Mar Negro.

Prefecto di polisnan a discubrí un plan forma pa mata Czar. Nan a cohé masjá hopi hende cerá.

Berlin.—Gobierno di Bélgica a bolbé participa Boulanger k'é mester sali for di Bélgica.

New-York.—Un candela a distrui diferente moelinanan di importancia: nan ta calculá pérdidanan pa 3,000,000 fuerte.

La Haya. 's Hage.—Abril 23. Dokternan koe ta curá Rei ta di opinion, koe si en caso cos sigui bai bon manera é ta bai, anto mas lihé Su Magestad lo por toema mandoe trobé.

Madrid.—Courant *La Gazeta* a publica un decreto, bisandoe koe 6 por cientoe ta interés legal na Cuba i Filipinanan. Pa motiboe koe algun parti di Catedral di Sevilla a bolbe caí; nan tin miedoe koe toer é edificio lo bini abao, apesar djé reparación koe nan a haci n'éle.

Paris.—Ministro di Relacion Exterior a doena na toer representantenan di Francia na estranhería e mes ordennan koe Ministro di Interior a doena na prefectonan tocanti celebracion di Centenario di reunion di Estadonan General.

Paris, Abril 24.—Gobierno a prebini Italia koe no ta noode di sigui negociacionnan, ya koe Parlamento no ta di acuerdo coe proposicion djé tratado di comercio.

Viena.—Estado di Emperatriz ta hací koe nan ta teme resultado fatal.

Berlin.—Conde Herbert von Bismarck ta bolbe bai Londen.

Roma.—Embahador francés i Mr. Floquet a comé coe Crispi.

New-York.—Lerdo de Sejada, ex-president di Mejico, a moerí. Vapor *Missouri* a drenta Delaware awe mainta coe 300 passagier i parti di tripulacion dje Vapor *Dinamarca*, koe su maquina a danjá. *Missouri* a touw *Dinamarca* te koe su mes maquina també a sufrí. Algun passagiernan i sobrá di tripulacion a jegá Lisboa: un só a hoga.

Gran preparacion na New-York i Washington pa celebrá centenario di reconocimientoe solemne di General Washington, come promé president di Estados-Unidos.

Madrid.—Cortes (representantenan di nacion tantoé na Spanja como na Portugal) tabata instalá ajera. 17 Obispoe a asistí na Congreso católico. Ministro di Hacienda i é di Ultramar a conbiní di kitá dos 'regiment di marina' i kesai' nan a spaar 3 milion.

La Haya. 's Hage. Abril 25.—Rei ta bai birando mihó.

Londen.—Salisbury a hací na Bristol un discurso, koe a causá hopi boroto: el dici den djé koe el ta condená masjá tantoe é ideanan di doená autonomia na Irlanda. También el a bisá koe Inglaterra lo hací e mes ridículo (cos di bofon) dependiente awor, koe el a fortifikéle.

Paris. Abril 26.—Shah di Persia, Rei di Grecia i Czar lo bai bisjitá Exposicion.

Diferente Courantnan koe ta na fabor di Boulanger lo ta persiguí pa insultoe hací na Senado.

Gobierno di Bélgica a larga Boulanger, Dillon, Rocheefort i otro partidarionan sabí, koe nan mester stop di haci toer lo ké por compremeté Bélgica coe Francia. Nan toer a salí bai Londen.

La Haya.—Adolfo di Nassau ta birá dia pa dia mas popular (stimá di pueblo). Pronto lé bai bisjitá Alemania.

Viena.—Emperador kier koe es un, koe lo tá heredero di corona, casá coe biuda di Prins Rudolfo.

Emperatriz ta birá mihó: nan dici koe el ta deseá di parti coe Emperador.

Londen.—Expedición inglés na West di Africa a distruí Wendel: k'esaki mas di 3000 catiboe a haya nan libertad.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curazao